

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 365

ngày 30 tháng 06 năm 2002

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Chơn Tâm

Chơn tâm qui hội duyên tình đẹp
Khai triển chính mình qui hội tốt
Diễn tiến không ngừng tâm đạt thức
Thành tâm tu luyện tiến từ hồi

*Kính bái,
Vĩ Kiên*

Mục Bé Tám từ 27/04/02 đến 02/05/02

Copyright 2002 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Mê mê tỉnh tỉnh là sao?
- 2) Dịp may hiếm có tại sao?
- 3) Dung điểm tiêu hao là dung điểm nào?
- 4) Chơn tâm khai triển bằng cách nào?
- 5) Muốn thoát nghiệp chướng thì phải làm sao?
- 6) Từ đời qua đạo thì phải làm sao?
- 7) Chấn động của khối óc nặng nề tại sao?

<p>1) Frankfurt, 27-04-2002 9: 00 AM <i>Hỏi: Mê mê tỉnh tỉnh là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa mê mê tỉnh tỉnh là tâm thức mất quân bình</p> <p>Kệ: <i>Cơ thể bất ổn khổ chính mình Tâm linh động loạn khó còn mình Biết mình chưa ổn chuyển hành trình Khổ trí cực tâm khó quyết định</i></p>	<p>2) Frankfurt, 28-04-2002 6: 05 AM <i>Hỏi: Dịp may hiếm có tại sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa dịp may hiếm có tại vì luồng điển thiên địa nhân ít khi hội tụ</p> <p>Kệ: <i>Dịp may hiếm có tại chưa thông Uyển chuyển lời thôi lại phập phồng Chưa được duyên lành trong hiếm có Thực thi chất phát chẳng chờ mong</i></p>
<p>3) Monaco, 29-04-2002 8: 50 AM <i>Hỏi: Dung điểm tiêu hao là dung điểm nào?</i></p> <p>Đáp: Thưa dung điểm tiêu hao là dung điểm yếu dần</p> <p>Kệ: <i>Dung điểm tiêu hao tự yếu đi Trí tâm mệt nhọc tự sân si Tâm làm thân chịu không thông suốt Trí tuệ không minh chuyện khó ghi</i></p>	<p>4) Monaco 30-04-2002 4: 40 AM <i>Hỏi: Chơn tâm khai triển bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thưa chơn tâm khai triển bằng sự quân bình của nội tâm</p> <p>Kệ: <i>Khai triển chơn tâm tự chuyển hình Phân minh tiến hóa tự giao tình Quý yêu đời đạo chung hành tiến Thế thái nhơn tình tự cảm minh</i></p>
<p>5) Monaco, 01-05-2002 7 : 15 AM <i>Hỏi : Muốn thoát nghiệp chướng thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp : Thưa muốn thoát nghiệp phải tự tu</p> <p>Kệ : <i>Thực hành tự thoát phải hành tu Phát triển tâm linh tự giải mù Điển giới phân minh giải quyết tù Thành tâm thanh tịnh tự mình tu</i></p>	<p>6) Monaco, 02-05-2002 6 : 50 AM <i>Hỏi : Từ đời qua đạo thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp : Thưa từ đời qua đạo thì phải dứt khoát tu tiến</p> <p>Kệ : <i>Từ đời qua đạo phải hành tu Dứt khoát tu tâm tự sửa giải mù Trí ý thực hành không giải đãi Quân bình tu tiến giải phần ngu</i></p>
<p>7) Montréal, 03-05-2002 7 : 40 AM <i>Hỏi : Chấn động của khối óc nặng nề tại sao?</i></p> <p>Đáp : Thưa chấn động của khối óc nặng nề tại vì dục tánh đang hoành hành trong nội tâm</p> <p>Kệ : <i>Dục tánh hoành hành hại nội tâm Tham lam động loạn tự phân tâm Tham dâm chính mình chưa phân chuyển Rắc rối chính mình chẳng có yên</i></p>	

THƯ TỪ LAI VÃNG

C X T Đ, ngày 22/9/2001

Kính thưa Đức Thầy,

Con tên là N V S, tuổi mậu dần, 64 tuổi, sinh năm 1938. Con được anh L K Q hướng dẫn tu theo PLVVKHHBPP từ năm 1978.

Con kính chúc thọ Đức Thầy và kính dâng lên Đức Thầy lòng kính yêu của con và của gia đình chúng con.

Kính thưa Đức Thầy, từ ngày tu đến nay sức khỏe con rất tốt. Nhưng từ tháng 3 năm 2001, con có triệu chứng bệnh lao. Con nghĩ tu theo pháp này không thể bị lao được, vả lại bác sĩ tư nói là con chỉ bị cảm nặng mà thôi. Cho nên sau mấy ngày điều trị thấy hết ho, sức khỏe bình thường, con chỉ tiếp tục uống thuốc nam thêm 2 tháng, kèm theo mỗi ngày, ngoài giờ công phu chính, con thở PLTC thật nhiều, mỗi ngày thở hai lần, mỗi lần 144 hơi, nhờ đó con cảm thấy như hết hẳn bệnh. Có lần đang ngồi thở PLTC, con thấy 2 phổi nóng lên, rồi bác sĩ cho toa thuốc uống 1 tuần (không phải trị lao). Con uống 2 ngày đầu, thấy dễ chịu, đến ngày thứ ba, có triệu chứng kháng thuốc. Con phải đến bệnh viện khám lại. Bác sĩ cho toa thuốc khác uống trong một tuần. Con cũng uống đến ngày thứ ba thì bệnh kháng thuốc, nên con ngưng uống.

Từ đó, mỗi ngày con thở PLTC và tự châm cứu bằng điện. Nhưng ít lâu sau, thở PLTC cũng bị phản ứng, càng thở càng thấy vùng ngực như châm chích, khó chịu, và trong phổi thấy nặng nề hơn. Từ đó con không dám thở PLTC nhiều nữa, mà chỉ thở thật nhẹ, và tâm trung nơi đỉnh đầu niệm Phật nhiều hơn. Có một lần, trong lúc ngồi nhắm mắt tập trung trên đỉnh đầu và thở PLTC thật nhẹ và thật sâu, con thấy đầu con bốc ra thật nhiều vi trùng hình dấu phẩy màu hồng. Bốc ra hai đợt như vậy, con cảm thấy bất bệnh rất nhiều. Con biết rằng Ông Tám và khối Vô Vi đã trị bệnh cho con. Nhưng bệnh vẫn chưa hết hẳn, đôi lúc bệnh như muốn trở chứng và màu da còn đen so với lúc chưa bệnh. Con xin Ông Tám cho con biết con bị bệnh gì? Và con cũng kính xin Ông Tám tăng cường cứu giúp con cho thật hết bệnh để con còn kịp tu rất ráo cho xong kiếp này.

Con và gia đình xin tạ ơn Ông Tám.

Kính bái

N V S

Atlantic City, ngày 7 /12/2001

V S,

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 22/9/2001 được biết con bị bệnh rối loạn thần kinh, rất cần cơ ngơi rảnh rỗi để niệm Phật thường xuyên thì đại trí sẽ được mở và giải trừ nội thức.

Dùng điển trị bệnh thì sẽ an toàn hơn uống thuốc. Con nên nhờ vợ con hay bạn đạo thiền nhiều năm dùng tay trái để trên bộ đầu của con và dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật, tay mặt đưa lên Trời dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật truyền dẫn vào ngũ tạng của con, cứ làm mỗi ngày ít nhất 2 lần thì bệnh sẽ thuyên giảm.

Phương pháp Ông tám chỉ cho nhiều người trị bệnh ung thư cũng hết và mạnh khỏe.

Người tu Vô Vi cần ý thức rõ ràng điều này mới tự cứu được. Chúc con vui tiến.

*Quý thương,
Lương sĩ Hằng
Vĩ Kiên*

THƠ THẦY VỀ VIỆC ẮN TỔNG CD VÀ CÁC TÀI LIỆU CỦA VÔ VI

Atlantic city, ngày 28/6/2002

v/v: Thơ của Thầy về việc ấn tổng CD và các tài liệu của Vô Vi

Thưa các bạn,

Gần đây có một số bạn đạo và thiện đường muốn ấn tổng CD và các tài liệu của tôi để làm phước. Đó là việc làm rất tốt, đáng khuyến khích và nên phát triển.

Để thể hiện tinh thần trật tự cho chung, tôi ước mong các bạn muốn phát tâm ấn tổng các tài liệu này, nên phối hợp với ban có trách nhiệm, để việc ấn tổng in từ hình thức cho đến nội dung được đồng nhất với nhau. Không nên mỗi nơi in một kiểu khác nhau. Cách trình bày đồng nhất rất cần thiết để thể hiện tinh thần hợp tác và xây dựng cho chung. Ước mong các bạn phục vụ tốt.

Quý thương
Vĩ Kiên
Lương Sĩ Hằng

Thông Báo của Đặc San Vô Vi

Ban Biên Tập ĐSVV chân thành cảm ơn Đức Thầy, quý bạn đạo và độc giả đã đóng góp phương tiện, bài vở ủng hộ ĐSVV trong những Đặc San vừa qua.

Để chuẩn bị cho sự phát hành ĐSVV số 10 vào dịp giỗ tổ Đức Tổ Sư Đổ Thuận Hậu, lễ mừng thượng thọ sinh nhật bác tuần của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng và chào mừng Đại Hội Vô Vi Quốc Tế lần 21 tại Houston với chủ đề Khí Giới Tình Thương, Ban Biên Tập chúng tôi thành tâm kêu gọi sự đóng góp bài vở, hình ảnh và phương tiện cho ĐSVV 10.

Mọi phương tiện ủng hộ, bài vở và hình ảnh xin gửi về địa chỉ dưới đây trước ngày 01 tháng 08 năm 2002:

ĐẶC SAN VÔ VI
 c/o Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc
 VoVi Friendship Association of Western Australia
 40 Hancock St.
 Nollamara, WA 6061,
 Australia

Điện Thoại: +61 8 9244 3209 / +61 8 9380 7832

Điện Fax: +61 8 9244 4726

Điện Thư: maxle@dph.uwa.edu.au hay
luckyaus@inet.net.au

Hiện nay vì phương tiện di chuyển khó khăn, Ban Biên Tập chúng tôi kính mong quý vị hưởng ứng đóng góp bài vở theo thời gian nêu trên để chúng tôi có thể hoàn thành ĐSVV 10 sớm hơn và chuyển đến toàn thể đọc giả. Nhu cầu về Đặc San ở các địa phương xin gửi sớm về cho chúng tôi để tiện việc sắp xếp.

Xin quý bạn đạo lưu ý khi gửi ủng hộ tài chánh cho ĐSVV xin đề tên VoVi Friendship Association of WA thêm trên chi phiếu để ngân hàng không đòi hỏi giấy tờ phức tạp.

Thành thật đa tạ.

Kính Bái,

BBT ĐSVV

Perth ngày 25/06/02

THƠ

TÔI TÂM TÔI -----VUI VỚI TÔI

Trong ta có một linh hồn
Yêu thương từ ái, ấy mà chẳng hay
Thanh tịnh thì hiểu NHƯ LẠI
Phút giây động loạn đổi thay vô thường
Sống đời tạm cảnh dựa nương
Lắng nghe động ,tĩnh khôn lường nơi ta
Không màng thế sự ta bà
Ta vui trong cõi ,mình ta với mình
Tinh mơ đón ánh bình minh
Giọt sương cành lá trĩu mình lả lơi
Nơi nào cũng có đất trời
Nơi nào cũng thấy gọi mời yêu thương
Đàn chim hát khúc nghệ thường
Lơ thơ nhàn liểu, ngút vườn tơ trời
Tô màu cảnh sắc nơi nơi
Đâu đâu cũng ánh mặt trời ban che
Hiu hiu ngọn gió bên hè
Như bàn tay nhẹ vuốt ve linh hồn
Chiêm bao mộng寐 ác ôn
Tự lặn vượt khỏi , tự hồn tiêu dao
Hoà cùng muôn sắc muôn màu
Tháng ngày thanh nhẹ bên nhau với mình

Kính bái --- 14 -06 -02 - TM

BÌNH ĐẰNG

Kính tặng: Huynh Nguyễn Tân (ở Thụy Sĩ)

Lý luận loanh quanh mãi thiếu thừa
Thực hành mới phá bức màn thưa
Hạ mình nhẫn nhục qua tai nạn
Hống hách tự cao vướng ghét ưa
Ngoại cảnh vô thường luôn biến dịch
Nội tâm an tịnh chẳng dư thừa
Tỏ thông tâm pháp luôn quyền biến
Thanh trực quân bình, chẳng tở vua.
Thiền Tâm. (PN, 29/5/02)

TỨ ĐẠI QUI KHÔNG

Chi bảo pháp thiền quyết thực thi
Linh quang thanh điển chuyển huyền vi
Tâm linh khai mở thông tam cõi
Hà hải tứ phương nhất điểm qui (1)
Tứ khổ tiêu tan nhờ phát triển:
Đại hùng, đại lực, đại từ bi
Cô đơn dũng tiến trong Thiền, Niệm
Nương pháp Vô Vi tiến kịp thì.

Thiền Tâm. (PN, 30/5/02)

(1) Tứ hải qui gia (tại rún)

MÊ ĐẠO

Tôi thấy có người tu rất lạ
 Chẳng gìn qui tắc, chẳng cử kiêng
 Chỉ lo sáng tối ngồi thiền
 Những mong thấy Phật, thấy Tiên, Thánh, Thần
 Chẳng cần biết tu thân sửa tánh
 Cũng bất cần lập hạnh giúp đời
 Ngày ngày thông thả rong chơi
 Vì mê mẫn đạo, để đời bấp bênh
 Tu như thế, đâu là nền tảng?
 Tu theo thời, lấm dạn lấm trò !
 Vun bồi bản ngã thêm to
 Biếng lười, ỷ lại cũng do mê lầm
 Nguyên lý đạo diệu thâm không hiểu
 Mê tín nhiều lạc miếu, lạc đình
 Hưởng ngoài vọng tưởng cầu xin
 Chỉ mong phù hộ, chẳng minh luật trời
 Tu riết rồi ngẩn ngơ, thơ thẩn
 Chuyện tu hành rồi bận thân tâm
 Bon chen giành giật kiếm tầm
 Càng tu càng tạo mê lầm khổ đau
 Người tu hỏi hã mau tỉnh ngộ !
 Ráng sửa sai tự độ lấy thân
 Siêng năng học hỏi ân cần
 Ráng lo thanh lọc dẹp lẩn sân si
 Hành đúng pháp, tự tri hơn thiệt
 Giúp tâm minh, thấu triệt huyền vi
 Thực hành nhẫn nhục, từ bi
 Chuyên cần tu sửa tự qui cội nguồn
 Hành đúng pháp, không buồn không tủi
 Hiểu tận tường may rủi do ta
 Không còn vọng khởi ý tà
 Qui không giải tiến mới là chơn tu !

Thiên Đăng. (TĐ, 05/6/02)

Kiến Tánh

Gió hiền ru biển ngủ.
 Phong vũ nổi ba đào,
 Mây đen cuộn cuộn tới,
 Là mất đi trăng sao
 Đại thiên gió thét mưa gào,
 Âm dương biến dịch đổi trao dung hòa,
 Thanh thanh trước trước một nhà,
 Hết hồi cực động hiện ra mây lành.
 Mai vàng thương cúc trắng,

Đá dựa kê cỏ xanh,
 Trăm hoa cùng khởi sắc,
 Dưới bầu trời thiên thanh,
 Càn khôn nhứt nguyệt vận hành,
 Nước bay hơi lại biến thành mưa rơi

Thiên địa nhân một lý,
 Tuy khắc mà không rời,
 Hòa đồng trong mâu thuẫn,
 Luật tiến hóa đời đời
 Ngàn năm dòng nước chảy,
 Sẽ lấp đầy chỗ vơi,
 Rồi soi mòn đỉnh núi,
 Lập quân bình nơi nơi
 Nắng mưa là bệnh của trời,
 Không nhìn thấy tánh, bệnh người trần gian.
 Dẫn thân để có luận bàn,
 Thấy sai mới mở được màn u minh.
 Trở về trung đạo nơi mình,
 Vô cùng giải thoát hành trình thuận thiên.

Quân bình gọi là Đạo,
 Mà Đạo là tự nhiên,
 Sát na nhìn thấy tánh,
 Tri kiến Phật hiện tiền.
 Thấy mình lờ loẹt quá!
 Và phô trương huyền thuyên.
 Mấy năm trời tu học,
 Bệnh thiếu điều còn nguyên.
 Cho nên trên giấy hoa tiên,
 Nàng Ly Tao đã ngưng liền bút thơ

Phạm Hữu Bằng.

Tự Phê

Trần gian tỉnh giấc thiên thu mộng!
 Lấy giả làm chân bị phỉnh nhiễu
 Thôi nhé! trả thân về cát bụi,
 Quy hồi tâm điển để tiêu diêu .....

Phạm Hữu Bằng

Pháp hiệu: Trung Chính Quang Minh.

***Ghi chú: Tự Phê là bài thơ cuối cùng của anh Bằng làm trước khi từ giả cõi đời, được viết trên di ảnh của anh để tại nhà quàng Montreal, Canada do Phạm Văn Khanh sưu tầm

---

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

---

1) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cha của bạn đạo Nguyễn Văn Linh là cụ ông Nguyễn) Văn Pháp, sinh năm 1910, đã từ trần vào ngày 14/6/2002 (nhằm ngày 4 tháng 5 năm Nhâm Ngọ) tại Mỹ Hiệp, Cao Lãnh, Đồng Tháp. Hưởng thọ 93 tuổi, xin cầu nguyện cho cụ ông được siêu thăng tịnh độ. Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Tp, ngày 21/6/02 - T/Đ Phú Nhuận

2) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông Trần Hoa từ trần ngày 14/06/02 DL, nhằm ngày 4/5 Nhâm Ngọ, tại Florida, hưởng thọ 89 tuổi là cha chồng bạn đạo Quách Kim Phụng, được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình Quách Kim Phụng xin chân thành cảm tạ quý bạn đạo

BẠN ĐẠO VIẾT

TU DỄ HAY TU KHÓ

Tu đạo càng ngày càng dễ dàng. Thầy Tám đã để lại tất cả những gì cần để lại qua thanh âm và chữ viết. Thế hệ sau sẽ gặp Thầy qua video, qua những mẫu chuyện truyền khẩu từ những bạn gần gũi Thầy. Đã vậy, Bên Trên còn khuyến khích: 'Tu bầy phần thôi, Trời Phật giúp cho ba phần'.

Tôi chỉ cần giơ ngón tay bấm, bấm, bấm là Thầy phải phục vụ tận tình. Bất kể lúc nào, bất kể ở đâu. Rồi tùy theo sở thích, tâm trạng mà tôi chọn lựa những gì muốn được nhắc nhở, dạy dỗ. Cần được an ủi, tôi tránh những đoạn Thầy la rầy có vẻ nặng lời. Cần khóc, tôi tìm những khúc Thầy nức nở vì thương đám học trò thiếu bi, trí, dũng.

Đàn anh đàn chị đi trước đã trải đường rộng rãi, phẳng lối cho tôi bước tới. Thiên đường tiếp đãi mỗi chúa nhật. Hầu hết tất cả những gút mắc, bài học khó khăn chỉ cần lắng nghe, quan sát các bạn đạo chia sẻ, mình cũng rút tỉa được ít nhiều điều hữu dụng. Mọi kiểu tu, cấp bậc tu để mình chọn cho thích hợp. Toàn là những dẫn dụ, kinh nghiệm mà các anh chị đã trả bằng nước mắt, thân xác, thời giờ, tiền bạc, có khi bằng chính linh hồn mình nữa.

Pháp thiên Vô Vi nắm được thời điểm này không biết chúng ta tu bao nhiêu kiếp mới có. Ngộ được Thầy, lâu lâu chung sống gần Thầy, phước đức bao nhiêu đời tích tụ mới được. Nhưng nhiều khi có dễ dàng, mình không quý trọng lắm.

Tu thật ra rất khó. Mà giữa tánh hư tật xấu. Sống quân bình, đời trả nợ đời, đạo bòn phước đạo. Thử thách nhỏ to chạy tới. Nhỏ nhỏ còn vượt qua nổi, thử thách dồn dập quá tha hồ mà té. Trong lúc đang bị khảo đảo dữ dội, xin đừng ai tới mà giảng đạo cho tôi. Biết là một chuyện, làm được, giải được hay không là chuyện khác. Tôi chỉ cần một nụ cười khuyến khích. Một vòng tay ôm. Hay được dẫn chứng lời khuyên của thầy đúng phúc cho tâm trạng mình ngay lúc đó.

Tu rất khó vì mình tự hại và tự lừa mình. Hay đúng hơn, lục căn lục trần phỉnh phờ, dụ dỗ. Tình dục, tình yêu, tiền bạc, danh vọng, quyền lực v.v.. có thể có, tùy theo cái giá bằng lòng trả. Còn tu để xuất hồn, mở huệ chắc lâu lắm mới được. Nhiều khi tôi tự hỏi mình có đủ lực lượng, khả năng để trung tín với đường tu Vô Vi không, vì thật ra khi cái cám dỗ 'thứ thiệt' xảy tới, tôi sợ mình sẽ rớt đài. Ngày xưa Chúa

Giê-xu, Phật Thích Ca không những vượt qua cám dỗ mà còn phải chịu hy sinh tận cùng mới toại nguyện viên mãn. giờ, nhờ mà Quỷ Satan hiện ra hứa hẹn một người yêu tuyệt vời suốt đời suốt kiếp, hay khoảng... \$ 10 triệu đô, hay cho tôi giải Nobel văn chương để tôi bỏ tu, tôi có bỏ không? (hm, ngẫm nghĩ). Không, tôi không bỏ! Chỉ bỏ có một năm thôi, tôi có bỏ không? (gãi đầu) Có thể là không. Bỏ một ngày thôi, bỏ không? (tắc lưỡi, chép miệng) Bỏ một ngày, một buổi thiên có mất mát gì đâu. Dạ bỏ... Và thế là xong.

Viết cho vui vậy, nhưng Thượng Đế sẽ không gửi những cám dỗ gì mà chúng ta không có khả năng vượt qua. Nên tạm kết luận: tu dễ hay khó thì tùy mỗi người và tùy lúc. Nhưng chúng ta, đã 'lỡ' tu rồi, cố gắng mà tu cho trọn vẹn. Vào tu với Vô Vi, cũng như vô lớp học. Thầy cô dạy chương trình nào, hợp thì mình học, không thì đi qua lớp khác. Đừng chửi bới, hăm hại thầy cô. Đừng nhảy lên đòi làm thầy cô. Đừng nghĩ nhờ mình mà thiên hạ mới vào lớp này học. Đừng 'ồn ồn ào ào' để bạn cùng lớp bình an thanh tịnh mà tu tiến thăng hoa. (Như tôi lâu lâu muốn 'quậy' tôi ra ngoài đời mà 'quậy'. Ngày nào có lỡ mà sự hiện diện của mình trong lớp gây động loạn, tôi sẽ...gạt nước mắt mà rút lui. Bây giờ thì chưa tới mức đó). Nên biết ơn, bảo vệ thầy cô. Nên học thuộc bài, trả bài, lấy test (chịu thử thách). Nên giúp đỡ bè bạn trong khả năng mình, đừng giấu nghề, biết gì thì chỉ cho người khác, không biết đừng chỉ bậy. Có thể 100 năm nữa, lớp học Vô Vi mới được toàn thể nhân loại biết đến. Nhưng nếu đợt đầu tiên giành cho người Việt Nam không đạt được kết quả mỹ mãn, chúng ta học không xong, không nhiều người đậu thì sao?

Sao thì cũng không sao. Có điều mỗi đạo Vô Vi tới cho đất nước, người dân Việt nam, Thượng Đế ưu đãi như vậy mà chúng ta không có được sự đoàn kết căn bản thì thế hệ này tới thế hệ khác, bốn cũ soạn lại, không gì thay đổi cho khá hơn. Nghĩ tới đây, tôi chỉ biết thở dài... Rồi đi nằm thở Chiếu Minh!

Tạ Thái
(T/Đ Hạnh Đức)
